

[Thorkil Kristensen.]

skrevet om forskellige undersøgelser, bl. a. de opinionsundersøgelser, der skulle til for at belyse indvirkningen på arbejdsindsatsen og på opsparingen ved de foranstaltninger, der her er foreslået — jeg henviser til betænkningen side 170 og 175 — og jeg henstiller, at udvalget tager initiativ til, at sådanne undersøgelser bliver foretaget. Samtidig bør efter min mening udvalget også foranstalte en undersøgelse, der tager sigte på en sammenligning mellem udviklingen af statens pensionsordning og de private pensionsordninger, som man har i stigende antal i private firmaer. Det misforhold, der her er opstået, er jo en af de faktorer, der har fremmet kravet om, at man skal lade staten tage ansvaret.

Dertil kommer noget andet, som jeg tillægger endnu større betydning. Jeg har i de sidste finanslovdebatter henstillet til den højtærede finansminister, at man med henblik på de store opgaver, det danske samfund får i de kommende år, i det omfang, det nu er muligt, foretager en langtidsundersøgelse af vore økonomiske vilkår, af statsbudgettets sandsynlige udvikling under visse forudsætninger, men navnlig af produktionens udvikling og af prisudviklingen for vore import- og eksportvarer i nogle år fremover, så langt man nu kan det med den fornødne grad af vurderingsmuligheder. Jeg er klar over, at det er vanskeligt, men det er ikke umuligt at gøre noget for i hvert fald at få større klarhed, end vi har i dag — og den internationale inflation, der nu har været så længe, understreger jo betydningen af dette. Jeg henstiller, at man også tager disse ting op til overvejelse i udvalget.

Jeg er glad for, at den højtærede finansminister under sidste års finanslovdebat udtalte sig forstående overfor disse ønsker; jeg håber, vi kan tale os tilrette om noget, som er værdifuldt. Jeg er på det rene med, at disse undersøgelser vil tage tid, men vi kan ikke forsvare at jage denne lovgivning igennem i en hast, jeg kunne næsten fristes til at sige: af frygt for at få den tilstrækkelig grundigt oplyst. Det er bedst at vide, om vi er på sikker grund, før vi træffer nogen beslutning, og det er så heldigt, at vi ikke behøver at afvente disse langtidsundersøgelser, før vi løser det mest aktuelle problem.

Og her vender jeg tilbage til kontant-

sparerne. Det misforhold, der først og fremmest er opstået, er jo det, der er mellem dem, der har sparet til deres egen pensionering, og dem, der er inde under en statspensioneringsordning. Det kan vi, som jeg sagde før, rette fra begge sider. Vi kan også rette det i aldersrentelovgivningen. Fra venstre og det konservATIVE folkeparti kom der den 26. august 1953 en skrivelse til folkeforsikringskommissionen, der antydede visse ting i denne retning, og jeg er glad for at se, at et af de lovforslag, vi behandler i dag, netop tager disse problemer op. Jeg tænker på forslaget om ændring i folkeforsikringsloven, hvorigennem man jo dels vil forhøje aldersgrænsen, tiltrædelsesalderen, hvorved vi sparer nogle penge, dels på den anden side vil lempe fradragsreglerne, så at rentemodtagere kan have større indtægt og formue ved siden af aldersrenten. Dette kan, hvis det formes rigtigt, nogenlunde hvile i sig selv, og det har den store fordel, at det vil fremme opsparingen, medens derimod folkepensionsloven vil formindske opsparingen. Jeg henstiller, at man i udvalget tager lovforslaget om ændring i folkeforsikringsloven op først og får det gennemført i vinter, så at vi kan øve større retfærdighed imod dem, der selv har sparet op, og også på den måde stimulere opsparingen. Derved vil forøvrigt også en noget større kreds komme med, og de, der gerne ser en almindelig folkepension, vil kunne trøste sig med, at derved er vi kommet et skridt i den retning; så kan man altid senere diskutere, hvor langt man skal gå efterhånden.

Jeg betragter altså dette som den første opgave, der ligger for, og den håber jeg man vil løse hurtigt. Men selve det principielle hovedspørgsmål om aldersforsørgelsens fremtidige ordning her i landet bør man behandle grundigt som det vidtrækkende langtidsproblem, det er.

Socialministeren (Strøm): Allererst vil jeg gentage den tak, jeg i min fremsættelsestale rettede til folkeforsikringskommissionen, hvis formand som bekendt var departementschef H. H. Koch, for det store arbejde, kommissionen har udført, en tak til formanden, de enkelte medlemmer og andre, der har været kommissionen behjælpelige med arbejdet.